

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814200623
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814200623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti H.: G., nar. XX.XX.XXXX a F., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matky - B. H., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXX, B. a otca - C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX, K., v konaní o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletými deťmi, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 9P/10/2014-166 zo dňa 29. októbra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zakázal styk otca C.N., nar. XX.XX.XXXX, s maloletými deťmi, tým zmenil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2C/89/2010 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/386/2012-117 30.10.2012 v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi.

Pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania, keď prihliadol v prvom rade na znalecký posudok znalca PhDr. Miloša Šlepeckého, PhD., znalca z odboru klinická psychológia, ktorý poukázal na anticipačný strach - zaoberania sa predstavami situácií na strane maloletých detí a za takéhoto stavu neodporučil stretávanie otca s maloletými deťmi, keď prihliadol i na nepriaznivý vplyv styku na ďalší vývoj maloletých detí.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletých detí. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že rozhodnutie je výsledkom tendenčného konania kolíznej opatrovníčky znalca, ako i sudkyne, ktorá vec prejednávala. Tvrdil, že súdu prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a porušil zásadu rovnosti účastníkov konania.

Matka vo svojom vyjadrení žiadala rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť. Otec podľa jej názoru žiadnym spôsobom nekonkretizoval zaujatosť voči sudkyňi prejednávajúcej vec ani voči ostatným osobám, na ktoré v odvolaní poukazuje, pričom zo znaleckého dokazovania vyplynul záver, tak ako ho prebral do rozhodnutia prvostupňový súd.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie vecí v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p), keď ani zo strany otca neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť zaujatosť sudkyne a keďže ani zo strany odvolacieho súdu takéto skutočnosti zistené neboli nemohol odvolací súd ani na túto námietku prihliadnuť.

To isté možno konštatovať aj vo vzťahu k osobe znalca, kde otec neuviedol žiadne skutočnosti spochybňujúce závery znaleckého posudku, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť dokazovanie iným spôsobom, než ho vyhodnotil prvostupňový súd.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1, písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo sa jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.